

USNESENÍ

Městský soud v Praze, pracoviště Slezská 9, 120 00 Praha 2, rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Kitličkovou v právní věci

žalobce: Tomáš Ch., nar. xxx, bytem xxx,
Zastoupen: JUDr. Ing. Pavel Sorokáč, advokát se sídlem Pařížská 68/9, 110 00 Praha
1
proti
žalovanému: Jan K., nar. xxx, bytem xxx

o zaplacení 644.000,00 Kč s příslušenstvím, o žalobě pro zmatečnost podané žalobcem

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze čj. 47Cm 21/2014-40 ze dne 22.8.2014 se ruší.

Odůvodnění:

Žalobou pro zmatečnost podanou soudu dne 4.5.2015 se žalobce domáhal zrušení rozsudku Městského soudu v Praze čj. 47Cm 21/2014-40 ze dne 22.8.2014, kterým bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci částku 644.000,- Kč s 6% úrokem ode dne 29.4.2012 do zaplacení a odměnu ve výši 2.147,- Kč, dále byla žalovanému uložena povinnost uhradit žalobci náklady soudního řízení ve výši 65.878,- Kč. Podle doložky právní moci a vykonatelnosti ze dne 10.10.2014 nabyt předmětný rozsudek právní moci dne 24.9.2014 a vykonatelnosti dne 30.9.2014.

Žalobce uvedl, že předmětným rozsudkem soud rozhodoval o žalobcově návrhu na zahájení řízení ze dne 23.10.2013, kterým vymáhal po žalovaném jako dlužníku pohledávku z titulu směnky vlastní, a tuto žalobu původně podal Krajskému soudu v Praze. Tento soud vyslovil následně svou místní nepřislušnost a věc byla postoupena zdejšímu soudu, kde byl dne 27.2.2014 vydán směnečný platební rozkaz čj. 47Cm 21/2014-23. Ten se však nepodařilo doručit žalovanému do vlastních rukou, byl proto zrušen a následně byl vydán zdejším soudem předmětný rozsudek. Podle zjištění žalobce však bylo ve věci rozhodnuto v době, kdy mělo být řízení přerušeno podle § 140a zák. č. 182/2006 Sb. o úpadku o způsobech jeho řešení (insolvenční zákon, dále jen „IZ“), neboť proti žalovanému bylo dne 3.2.2014 u zdejšího soudu zahájeno insolvenční řízení pod sp. zn. MSPH 95INS 2614/2014 a v tomto řízení zdejší soud dne 11.2.2014 vydal usnesení o úpadku spojené s povolením oddlužení. Předmětný rozsudek byl zdejším soudem vydán teprve po povolení oddlužení, byl dokonce opatřen doložkou právní moci a vykonatelnosti, přičemž podle tvrzení žalobce za situace, kdy řízení mělo být přerušeno, nemohl rozsudek právní moci ani vykonatelnosti vůbec nabyt.

Dále žalobce tvrdil, že na základě předmětného rozsudku požádal o nařízení exekuce, usnesením Exekutorského úřadu Praha – východ JUDr. Marcela Smékala čj. 081EX19478/14-012 ze dne 27.11.2014 však byl návrh na nařízení exekuce zamítnut. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 1.12.2014, podal proti němu odvolání a zdejší soud jako soud odvolací následně změnil napadené usnesení o zamítnutí návrhu na nařízení exekuce tak, že se řízení o tomto návrhu zastavuje. Žalobce se proto dovolával ustanovení § 229 odst. 2 písm. c) o.s.ř. a navrhoval, aby v řízení o žalobě pro zmatečnost byl rozsudek čj. 47 Cm 21/2014-40 ze dne 22.8.2014 zrušen, neboť v době, kdy mělo být řízení ze zákona přerušeno pro zjištěný úpadek žalovaného, neměl být rozsudek vůbec vydán.

Žalovaný se k žalobě pro zmatečnost nijak nevyjádřil, k nařízenému jednání ve věci se bez omluvy nedostavil. Soud za těchto okolností postupoval podle § 101 odst. 3 o.s.ř. a věc projednal a rozhodl v nepřítomnosti žalovaného.

Soud provedl ve věci dokazování listinami, a to konkrétně spisem zdejšího soudu sp.zn. 47CmSm 21/2014 v rozsahu od čísla listu 1 po číslo listu 53, tj. do podání žaloby pro zmatečnost), přičemž z této části spisu bylo zjištěno, že toto řízení bylo zahájeno původně u Krajského soudu v Praze pod sp.zn. 59Cm 324/2013 doručením návrhu žalobce na vydání směnečného platebního rozkazu ze dne 23.10.2013, jímž se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 644.000,- Kč s příslušenstvím na základě směnky vlastní bez protestu ze dne 4.3.2010. Krajský soud v Praze vyslovil svou místní nepřislusnost usnesením čj. 59Cm 324/2013-5 ze dne 4.11.2013 a věc postoupil zdejšímu soudu jako soudu místně příslušnému. Zdejší soud pak po provedeném řízení vydal dne 22.8.2014 rozsudek čj. 47Cm 21/2014-40, jímž žalobě zcela vyhověl, uložil tedy žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 144.000,- Kč s 6% úrokem ode dne 29.4.2012 do zaplacení a odměnu ve výši 2.147,- Kč, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí, dále uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení k rukám jeho právního zástupce částku 65.878,-Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí. Podle doložky vyznačené soudem na originálu tohoto rozsudku nabyl rozsudek právní moci dne 24.9.2014 a vykonatelnosti dne 30.9.2014.

Z výpisu z insolvenčního rejstříku dlužníků manželů Jana K. a Dany K. a dále z usnesení Městského soudu v Praze čj. MSPH 95INS 2614/2014-B-30 ze dne 15.1.2016 a čj. MSPH 95INS 2614/2014-B-51 ze dne 11.10.2017 pak soud zjistil, že insolvenční řízení proti žalovanému jako dlužníku bylo zahájeno podáním doručeným insolvenčnímu soudu dne 3.2.2014, usnesením ze dne 11.2.2014 insolvenční soud zjistil úpadek žalovaného i jeho manželky a povolil jejich oddlužení, usnesením ze dne 15.1.2016 však bylo oddlužení manželů Jana K. a Dany K. zrušeno, věc dlužnice Dany K. byla vyloučena k samostatnému řízení a na majetek dlužníka Jana K. a samostatně i dlužnice Dany K. byl prohlášen konkurs. Ke zrušení konkursu na majetek dlužníka Jana K. - z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je jeho majetek zcela nepostačující - došlo usnesením ze dne 11.10.2017.

Dále soud zjistil z usnesení soudního exekutora JUDr. Marcela Smékala čj. 081EX19478/14-012, sp.zn. soudu 14EXE 4315/2014 ze dne 27.11.2014, že návrh na zahájení exekuce ze dne 30.10.2014, který podal žalobce jako oprávněný proti žalovanému jako povinnému na základě pravomocného a vykonatelného rozsudku zdejšího soudu čj. 47Cm 21/2014-40 ze dne 22.8.2014 byl zamítnut a exekuce byla zastavena pro nedostatek podmínek řízení (neboť bylo rozhodnuto o úpadku povinného a nelze proto nařídit nebo zahájit výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty).

Dále bylo zjištěno z usnesení Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího čj. 72 Co 6/2015-16 ze dne 27.1.2015, že jím bylo výše uvedené usnesení soudního exekutora ze dne 27.11.2014 změněno tak, že se exekuční řízení zastavuje, a současně bylo rozhodnuto o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a soudní exekutor nemá právo na náhradu nákladů exekuce. Rovněž v tomto usnesení se odvolací soud dovolává skutečnosti, že trvají účinky usnesení zdejšího soudu jako soudu insolvenčního o zjištění úpadku, v exekučním řízení tedy nelze postihnout majetek ve vlastnictví dlužníka, který náleží do majetkové podstaty. Podle odvolacího soudu je správný závěr soudního exekutora o tom, že za daného stavu je řízení postiženo neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, v takové procesní situaci však bylo třeba exekuční řízení zastavit, nikoli návrh zamítnout. Toto usnesení odvolacího soudu nabylo právní moci dne 12.2.2015.

Výše uvedenými důkazy má soud za prokázáno, že žalobou pro zmatečnost napadený rozsudek zdejšího soudu byl vydán v době, kdy již bylo zahájeno insolvenční řízení proti žalovanému jako dlužníku a bylo již vydáno i rozhodnutí o jeho úpadku. Z toho důvodu mělo být řízení přerušeno podle § 140a zák. č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení, k tomu však nedošlo a na rozsudku byla později soudem žalobci (který se tím logicky řídil) i vyznačena právní moc a vykonatelnost (kterých však rozsudek ve skutečnosti nemohl nabýt). Exekuční řízení zahájené žalobcem jako oprávněným na základě tohoto rozsudku bylo zastaveno právě s poukazem na zjištění, že se žalovaný jakožto dlužník stále nachází v úpadku, povinnost rozsudkem uloženou tedy nebylo možno vykonat.

Po právním posouzení skutečností zjištěných dokazováním pak soud dospěl k závěru, že žaloba pro zmatečnost podaná žalobcem je v tomto případě důvodná.

Podle § 229 odst. 2 písm. c) o.s.ř. žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout také pravomocný rozsudek soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu nebo pravomocné usnesení těchto soudů, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, a nebo pravomocný platební rozkaz (směnečný a šekový platební rozkaz) nebo elektronický platební rozkaz, jestliže odvolacím soudem byl pravomocně zamítnut návrh na nařízení výkonu těchto rozhodnutí nebo pravomocně zastaven výkon rozhodnutí z důvodu, že povinnost rozsudkem, usnesením nebo platebním rozkazem uložené nelze vykonat.

Podle § 234 odst. 6 o.s.ř. lze z důvodu zmatečnosti uvedeného v § 229 odst. 2 písm.c) o.s.ř. žalobu podat ve lhůtě tří měsíců od právní moci usnesení odvolacího soudu o zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí nebo o zastavení výkonu rozhodnutí.

V tomto případě je žaloba pro zmatečnost důvodná, neboť napadený rozsudek spadá do kategorie rozhodnutí uvedených v ust. § 229 odst. 2 písm. c) o.s.ř, žaloba pro zmatečnost byla rovněž podána včas ve smyslu ust. § 234 odst. 6 o.s.ř. v běžící tříměsíční lhůtě od právní moci usnesení čj. 72 Co 6/2015 – 16 ze dne 27.1.2015. Za uvedených okolností soudu nezbylo, než podle § 235e odst.2 o.s.ř. žalobou pro zmatečnost napadené rozhodnutí, tedy rozsudek Městského soudu v Praze čj. 47Cm 21/2014-40 ze dne 22.8.2014, zrušit.

Po nabytí právní moci tohoto usnesení bude věc bez dalšího návrhu v souladu s ust. § 235h odst. 2 o.s.ř. znovu projednána a rozhodnuta.

O nákladech řízení bude v souladu s ust. § 235i odst. 1 o.s.ř. rozhodnuto v novém rozhodnutí o věci.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení, a to Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Praha 8. února 2018

JUDr. Jitka Kitličková v.r.
samosoudkyně